

§ 1 (se Tillæg A., Sp. 1845 ff.), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 19—23 til § 2 (se Tillæg B., Sp. 168 ff.) af *Udvalget* samt

§ 2 (se Tillæg A., Sp. 1849), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 24 til § 3 (se Tillæg B., Sp. 170) af *Udvalget* og

§ 3 (se Tillæg A., Sp. 1849) med den vedtagne Ændring
vedtoges uden Afstemning.

§§ 4 og 5 (se Tillæg A., Sp. 1849 ff.)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 25 til § 6 (se Tillæg B., Sp. 170) af *Udvalget* og

§ 6 (se Tillæg A., Sp. 1851), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 61; Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 217 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes under Forhandling.

Ordføreren (Holch): Det vil ses af Betænkningen, at der paa det foreliggende Lovforslag er optaget 255 Personer, som der foreslaas meddelt Indfødsret. Da dette Antal ikke en Gang udgør Middeltallet af dem, der have faaet meddelt Indfødsret i de sidste 4 Aar, vil dette Antal ikke give Anledning til nogen Bemærkning. De Henstillinger, som i tidligere Aar ere gjorte

fra vedkommende Udvalgs Side, ere med stor Omhu tagne til Følge af Ministeriet, saaledes at der for hver enkelt Ansøger er indhentet meget fyldige Oplysninger, og der foreligger saaledes et ret betydeligt Arbejde, før Sagen er kommen til nærværende Udvalg. I øvrigt kan jeg i det væsentligste tillade mig at henvise til Betænkningen, idet jeg antager, at disse Enkeltheder ikke ville have tilstrækkelig Interesse til, at de bør gennemgaas her. Jeg skal dog bemærke, at naar en af Ansøgerne er født i Kjøbenhavn, hænger det saaledes sammen, at vedkommendes Fader var en Tysker, gift med en dansk Kvinde. Da han var 4 Aar, forlod han Kjøbenhavn, og kom først senere tilbage her igen. Derfor har det efter de gældende Lovbestemmelser om Indfødsret været nødvendigt for ham at optræde som Ansøger her. Det vil ses, der er en Del Ansøgere, 11 i Tal, der ikke have opholdt sig i Landet i 12 Aar, og det maa vel fastholdes, at 12 Aar helst burde være Minimum. Naar man nu alligevel foreslaar, at disse Folk faa Indfødsret, skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at de fleste af dem ere fødte i Slesvig og have aftjent deres Værnepligt her i Landet og ere gifte med danske Kvinder. Det er altsaa Personer, der i Virkeligheden ere af dansk Nationalitet, og det kan altsaa ikke have Betænkelighed at give dem Indfødsret, selv om de kun have været her i kort Tid. De under Nr. 128 og 186 opførte, ere fødte i Sverige og have været her i kun 11 Aar. Menden ene af disse Mænd har Borgerskab som Bager og antages at sidde i en god Stilling. Den anden er Forpagter og Fragtmand og gift ind i en dansk Familie, saaledes at han har Udsigt til at erhverve en større fast Ejendom. Her er saaledes særlige Forhold til Stede, og disse Folk ere økonomisk saaledes stillede, at man ikke af den Grund har fundet nogen som helst Betænkelighed ved at optage dem, skønt de kun have været her saa kort. Med Hensyn til de paagældendes økonomiske Forhold er Udvalget enig i, at dem af de paagældende, som ere nævnte her, og som for lang Tid siden have modtaget Fattigunderstøttelse, særlig i Tilfælde af Sygdom, og have tilbagebetalt den, som det vil ses, ofte med store Anstrengelser og i smaa Afdrag, er der ingen som helst Anledning til at gøre Indvending mod. To Personer have faaet mindre Understøttelser af det offentlige, som ikke ere tilbagebetalte. Den ene har faaet 10 Kr. i Konfirmationshjælp for lang Tid siden, og en anden har faaet 3 Kr. til Læge og Medi-